

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 34 K, za pol leta 18 K, za četrt leta 8 K, za en mesec 3 K. Kdor hodi sam po sebi, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele velja več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez tedenske vplačilne naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petdesetopne peti vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopini naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knaševih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vljudo vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

Velja v Ljubljani na dom dostavljen: Vsako leto . . . K 24.— Četrta leta . . . K 6.— Pol leta . . . „12.— En mesec . . . „2.— V upravnistvu prejemati na mesec K 1-90. S pošiljanjem po pošti v Avstriji velja: Vse leto . . . K 25.— Četrta leta . . . K 6-50 Pol leta . . . „13.— En mesec . . . „2-30 Za Nemčijo vse leto 28 K. Za Ameriko in druge dežele vse leto 30 K.

Naročba se lahko z vsakim dnem, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Pri reklamacijah naj se navede vedno dan zadnjega plačila naročnine.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnine brez ozira vsakemu, kdor je ne vpošlje o pravem času.

Upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Solidarni v izdajstvu.

„Lepi klub“ pada od stopnje do stopnje. Ugleda sploh ni imel nikdar, ne v parlamentu, ne zunaj parlamenta, kajti resnega ni nikdar ničesar storil, nego bil vedno torišče štreberstva ter vedno služil samo osebnim namenom in koristim dr. Šusteršiča.

Zdaj, ko je Šusteršič v veliki stiski, ko je razkrito in dokazano njegovo črno izdajstvo, zdaj je potreboval obrambe in opore in komandiral je „lepi klub“, da mu izreče zaupnico in priznanje. In „lepi klub“ je točno pariral ter dokazal, da je izborni dresiran. Skrivaj zabavljajo sicer vsi na Šusteršiča, zahrbtno groze vsi z vsemi mogočimi stvarmi, ali v klubu samem se pokoravajo vsi njegovemu terorizmu.

Zaupnica dr. Šusteršiču kaže le, da so vsi člani „lepega kluba“ solidarni v izdajstvu, ki ga je storil

dr. Šusteršič, da ne nosi odgovornosti za izdajstvo več samo dr. Šusteršič, nego vsi člani skupno in da so vsi člani tega kluba zadovoljni, da so bili Slovenci izdani in prodani. Kaj drugega od te družbe tudi ni bilo pričakovati.

Če pa misli ta družba štrebarjev in redolovcev, da bo ta zaupnica napravila kaj vtiska na slovensko javnost, je v veliki zmoti. Slovenska javnost se ne da več varati in vidi na svoje oči, kako je delovanje lepega kluba in njegovih zastopnikov v odseku za volilno reformo.

Da bi prevaral javno mnenje, se je lep klub osmelil reči, da so se njegovi zastopniki v odseku za volilno reformo trudili za interese slovenskega naroda in so dosegli, kar se je v danih okoliščinah napram premoči sovražnikov sploh doseči dalo. Ta trditev obsega veliko nesramnost, a niti trohice resnice.

„Lepega kluba“ zastopniki niso v odseku ničesar drugega storili, kakor da so se dali mirno in ravno dušno preglasovati, ne da bi bili iz tega izvajali kakih konsekvenc in dosegli niso drugega, kakor da je bil slovenski narod oropan za svoje pravice v taki meri, da kriči to do neba.

Edino pravično in pošteno bi bilo, da bi dobili Slovenci na Koroškem dva, na Štajerskem pa devet mandatov. Zastopniki „lepega kluba“ so dosegli, da Slovenci na Koroškem ne dobe nobenega zastopnika, Slovenci na Štajerskem pa le sedem. Tu smo že oškodovani za tri mandate. Vrh tega so zastopniki „lepega kluba“ dosegli, da so dobili Nemci na Kranjskem en mandat, Italijani na Primorskem pa dva mandata. Oškodovani smo torej za šest mandatov, kar je nad vse nečuvstvo. A lep klub? Ta pravi, da se je doseglo, kar se je sploh moglo doseči.

Pomislimo malo, kako je bilo, ko se je šlo za razdelitev mandatov na Češkem. Med Nemci in Čehi je nastal razpor zaradi — dveh mandatov.

Spričo celotnega števila nemških in čeških mandatov je to prava malenkost. A vendar se je bilo bati, da zaradi teh dveh mandatov splava vsa volilna reforma po vodi in se je iztežka doseglo, da so se dali Nemci in Čehi — preglasovati.

A mi, ki smo toliko slabejši od Čehov in od Nemcev, smo oškodovani kar za šest mandatov in lep klub se upa še trditi, da je dosegel, kar se je dalo doseči!

„Gliha vkup štrika.“ Resničnost tega pregovora priča najbolje zaupnica, ki jo je sklenil lep klub. Ta klub je res vreden, da ima dr. Šusteršiča za predsednika in nič se ne čudimo, da je z njim solidaren tudi v izdajstvu.

Ta izjava postavlja v posebno luč Ploja, Robiča in Korošca ter Spiniča in Gregorčiča, ker ne kaže le njihove sokrivde na vsem, kar se je zgodilo, nego priča tudi, koliko jim je sploh verjeti. Kako vse drugače so ti možje še pred kratkim govorili in kako zdaj.

Kakor posmeh pa se glasi izjava, da bo lep klub „kakor doslej tudi v bodoče zastavil vse svoje moči, da ustreže zahtevam obmejnih bratov glede volilne reforme.“ „Kakor doslej!“ To se pač pravi, norčevati se iz „obmejnih“ Slovencev, zakaj doslej je lep klub le prodajal in izdajal slovenske koristi. In da hoče s tem izdajstvom nadaljevati, priča postopanje dr. Ploja, dr. Šusteršiča in dr. Ivčevića v odseku za volilno reformo. Minoli teden je bilo še mogoče prisiliti vlado in veščino, da ugodí vsaj zahtevam koroških Slovencev. Če bi se bili Ploj, Šusteršič in Ivčević pridružili dr. Tavčarju, bi se bila vlada in večina gotovo udala, saj je že nastop dr. Tavčarja samega spravil večino in vlado v največjo zadrego in sta večina in vlada v strahu, da volilna reforma ne bo pravočasno dognana. Večina in vlada bi bila radi storili nekaj žrtev, da rešita načrt, a Ploj, Ivčević in Šusteršič se niso ganili, niti

najmanjšega poskusa niso napravili, da bi izkoristili nadvse ugodni položaj, nego so se še trudili onemogočiti, da bi dr. Tavčarjevo postopanje rodilo kak uspeh. Prodali so se pač vladi in ne smejo več zastopati koristi slovenskega naroda.

Konference skupnih ministrov.

Dunaj, 30. septembra. Včeraj popoldne je bila v ministrstvu zunanjih zadev pod predsedstvom grofa Goluchowskega skupna ministrska konferenca, ki je trajala do noči. Konference so se udeležili tudi: poveljnik mornarice grof Montecuccoli in oba ministrska predsednika. Dognal se je končno ves proračun za leto 1907. Določilo se je tudi, da se delegacije skličejo šele konec meseca novembra, ker ima avstrijski parlament do takrat še rešiti mnogo važnih zadev. Vojni minister je zahteval mnogo večje potrebščine za armado in mornarico, ker je treba zgraditi več novih vojnih ladij, nadalje za posebni oddelek, ki se oboroži s puškami na stroj in za nabavo avtomobilov. Za nabavo treh novih vojnih ladij in nujno potrebnih torpedov zahteva uprava vojne mornarice 170 milijonov, ki se razdele na šest let. Iz zanesljivega vira se poroča, da se je obema finančnima ministroma v današnji konferenci posrečilo, preprečiti novo obremenitev armadnega proračuna, tako da se v tem pogledu proračun za leto 1907 ne bo dejansko razlikoval od letošnjega.

Konflikt s Srbijo.

Dunaj, 30. septembra. Napovedana nota, ki bi se bila morala izročiti Srbiji pretekli četrtek, se ni odposlala, temu se je srbski vladar izročil le zaupen odgovor avstrijske vlade. V tem odgovoru se srbski predlogi odklanjajo, češ, da ne odgovarjajo zahtevam avstrijske vlade.

Vkljub temu ni dvoma, da se bodo za trgovinska pogajanja med obema državama še našla posredovalna pota.

Belgrad, 30. septembra. „Mali Žurnal“ poroča, da so nedavno na Francosko odposlani srbski častniki dobili nalog, naj izvedejo strelne poskuse s topovi iz tovarne Saint Chamot.

Srbija.

Belgrad, 30. septembra. Poročila dunajskih časopisov o novi vojaški zaroti so popolnoma izmišljena.

V imenu nekega angleškega konzorcija je prišel v Belgrad angleški častnik Steed, ki je predlagal srbski vladi, da zgradi imenovani konzorcij transbalkansko železnico iz Kladova preko Niša do srbsko-turške meje in do Adrije. V imenu nekega drugega konzorcija pa je ponudil ustanovitev konzervne tovarne, ki se zaveže, da podela na leto mesa od 100.000 srbskih govedi.

Nemiri v Macedoniji.

Carigrad, 30. septembra. Včeraj se je vršil izredni ministrski svet, ki se je baje bavil z Bolgarijo. Razširjajo se neverjetne vesti, da so se prigodili na bolgarski meji zelo resni spopadi, pri katerih je bilo udeleženo več bataljonov (?) vojaštva. — Nadalje je zvedela turška vlada za veliko bolgarsko revolucionarno zaroto v Jenidžu, kamor je takoj odšla komisija, ki je več oseb zaprla.

Sofija, 30. septembra. V Barihnu pri Bitolju so grški vstasi ubili pet Bolgarov in mlado bolgarsko deklico.

Zadnje dni je prispelo v Drinopolje iz Carigrada pet baterij brzo-strelnih topničarjev, 384 konj in 16 voz streljiva.

Dogodki na Ruskem.

Svjatopolk Mirsky.

Petrograd, 30. septembra. Bivši liberalni minister Svjatopolk Mirsky je bil pri carju v avdienci neposredno pred carjevim odpoto-

LISTEK.

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dolje.)

Priseganje se je nadaljevalo počasi, kajti ceremonija je bila pri vsakem posamezniku dolga. Vselej je glasnik zatrobil, nakar je pristopil tisti, ki je bil pozvan. Župnik Lavrencij je prečital dolgovečno formulo in šele potem se je storila prisega.

„Kaj pa to pomeni,“ je presenečena vprašala Marija Saloma. „Glasnik je zatrobil, a nihče ni pokleknil pred mojega očeta, pač pa je nekdo položil pred očeta ščit in prapor in župnik vendar čita svoje dolgočasne litanije.“

Krištof se je nagnil iz okna. Spoznal je grb na ščitu, ki je ležal Nikolaju pred nogami, in spoznal prapor. „Zdaj bi moral prisiči lastnik zlatopoljskega gospodstva ali njegov pooblaščenec.“

Marija Saloma se je zganila.

„Lastnik je gotovo odsoten ali ni mogel pravočasno koga pooblastiti.“

„Ne vem,“ je mirno rekel Krištof.

„Veseli me pa, da ni nikogar tu, ki bi v imenu zlatopoljskega rodu poljubil roko Nikolaju Kolovškemu.“

„Lepi vitez — poklekните in poljubite mojo roko,“ je velela Marija Saloma.

In Krištof Zlatopoljec je pokleknil pred hčerjo svojega smrtnega sovražnika in ji je poljubil roko. Ko je nagnil glavo, je začutil, da mu je nekaka kaplja padla na vrat, ki ga je zapekla kakor ogenj. Prijel se je za vrat in čuteč mokroto, jo je okusil; kaplja je bila grenka. Začuden se je ozrl, a Marija Saloma se je bila že zopet nagnila čez okno, Manfrede pa ni bilo več v sobi.

„Zdaj prisegajo mengiški odposlanci,“ je rekla Marija Saloma. „Ah Mengeš — kaki spomini mi vstajajo. Vi ste nas rešili vse. Kaj bi pač bilo iz mene, da nam niste vi pomagali.“

„Sovražniku bi vas ne bil izročil,“ je z resnim povdarkom rekel Krištof. „Morda bi vas bil raje sam umoril.“

„Jaz sem takrat že sama mislila, da se usmrtim.“

„To vam rad verujem,“ je rekel Krištof. „A zakaj bi se bili vi usmrtili? Iz ponosa in ošabnosti, vaša mati

pa bi se usmrtila iz ljubezni do Bertonje. Ali pojmite ta razložek?“

„Čemu mi to pripovedujete?“ je osorno vskliknila Marija Saloma. „Jaz nisem vaša ljubica, moja mati pa je Bertonjeva ljubica.“

„Vi bodete moja ljubica, kadar bom to zahteval,“ je hladno, a določno odgovoril Krištof.

Marija Saloma je prevzela blazna jeza. Vsa je prebledela. Stiskala je pesti in se grizla v ustne, iz njenih oči pa so švigale strele.

„Da, Marija Saloma, kadar Vas bom jaz hotel spomniti na storjeno obljubo, tedaj bodete moja ljubica,“ je nadaljeval Krištof. „Preveč ste ponosni, da bi prelomili dano besedo. Vsak dan stopim lahko pred vas in vam rečem: Marija Saloma, jaz sem izpolnil vse svoje obljube in vam prišel tudi glavo Gašparja Khisla, sedaj ste vi na vrsti, da izpolnite svojo obljubo.“

Zopet je Krištofa zadel temen pogled iz globokih, temnih oči Marije Salome Kolovške in s pekočim sarkazmom je rekla:

„Vidim, da niste samo hraber junak, ampak tudi imeniten trgovec.“

„Ah, ne, ne! Ne reci tega!“ je vzkliknil Krištof ognjevit. „Ti, Marija Saloma, ne smeš tako govoriti.“ Prijel jo je za roko in jo potegnil zopet k oknu. „Poglej doli pred cerkev! Ali vidiš vse te plemiče, ki prisegajo tvojemu očetu zvestobo in pokornost ter ga slovesno pripoznavajo za svojega gospodarja? Ali vidiš duhovnike, ki so stopili iz cerkve in se klanjajo tvojemu očetu, kakor bi že bil dosegel, po čemer hrepeni, knežjo krono in vladarsko oblast? Sama si priznala, da je to moje delo, da se ima Nikolaj Kolovski za vse to meni zahvaliti. Še davi mi je ponudil, naj danes sedim na njegovi strani in ponudil mi je, naj si izberem tri njegove gradove v dar, a jaz sem vse odklonil. Dal sem mu vse, kar ima, a zahvale in plačila od njega ne maram. Zakaj, me vprašujete tvoje oči. Ker zaradi tvojega očeta nisem ničesar storil, vse le zaradi tebe. Tvoj oče žanje danes sadove sijajnih uspehov, ki sem mu jih pridobil iz ljubezni do tebe, Marija Saloma. Poglej ovenčani in z zastavami okrašeni voz, ki ga peljejo zdaj pred cerkev. Ali veš, da peljejo krsto in da leži v tej krsti truplo najodličnejšega velikaša in najhrab-

rejšega junaka, Gašparja Khisla? Še mrljč mora danes povečevati slavo tvojega očeta. Skrste bodo vzeli duhovniki meč, šljem in ščit Gašparja Khisla in vse to bodo položili pred noge tvojemu očetu kot zmagovalcu. Svobodno mu. Ti Marija Saloma veš, da sem Gašparja Khisla jaz premagal, a slavo te zmage prepuščam rad tvojemu očetu zopet le zaradi tebe. Sicer pa ti niti ne veš, zakaj sem se lotil Gašparja Khisla in zakaj sem mu zabodel svoj meč v srce.“

Marija Saloma se je začudila nad temi besedami, saj ni nikdar za trenotek pozabila, da je obljubila svojo ljubezen in svoje telo tistemu, kdor ji prinese glavo Gašparja Khisla.

„Motiš se, Marija Saloma,“ je nadaljeval Krištof, „če meniš, da sem te z glavo Gašparja Khisla hotel prisiliti, da bi izpolnila svojo obljubo. Ne! Jaz ne spadam med tiste moške, ki sprejmejo ljubezen kot plačilo za storjeno delo. Ne, ne, Marija Saloma, lahko mi veruješ, jaz te nisem nikdar mislil terjati, da izpolniš, kar si mi obljubila, če ti prinesem glavo Gašparja Khisla. Ako si ti kdaj tako o meni mislila, potem so uničene vse moje nade.“

(Dolje prih.)

Strah pred roparji.

180 bivših poslancev obtoženih.

Zopet grožnje Stolypinu.

General Steselj.

Revolucionarii med Kurdi.

Izseljevanje Židov.

Reforme španskega šolstva.

Vstaja na Kubi.

London, 30. oktobra. Zedinjene države so danes nastavile na Kubi začasno vlado. V uradnem listu je vojni minister Severne Amerike, Taft, razglasil, da je prevzel začasno vlado, dokler se ne nastavi stalna vlada. Ta korak je posledica temu, ker se ni hotel zbrati kubanski kongres, temuč so prišli k seji le štirje člani, ki so se takoj zopet odstranili.

London, 30. septembra. Bali je rodoviten otok blizu Jave, kjer je vladalo do prihoda Nizozemcev devet samostojnih domačih knezov. Osem so si jih Nizozemci takoj podjarmili, le eden si je ohranil samostojnost. Nizozemska vlada je vedno iskala povoda, da odstrani še tega tekmeča. Iz ničevega vzroka je poslala nedavno veliko vojaško ekspedicijo, ki je razstrelila rezidenco tega kneza v Badungu. Knez je vedel, kaka usoda čaka njega in njegove privržence, ki so se uprli nizozemskim ukazom, ako pridejo Nizozemcem v roke. Zato je zapovedal takozvani „poputan“, t. j. smrtni ples. Vsi moške so se oblekli v belo, poklali svoje žene in otroke, da ne pridejo sovražnikom v roke ter se potem vrgli s kratkimi sulicami na sovražnika. Kmalu je bojno polje pokrivalo 400 mrličev, med njimi sta

Včeraj se je slovesno otvorila karavanska železnica, ki ima spajati Jesenice, oziroma Gorico in Trst direktno z Beljakom in Celovcem kot del najkrajše železniške zveze med Dunajem in Trstom.

To novo progo je otvoril železniški minister dr. Edvard plem. Derschatta sam, ki se je pripeljal z raznimi dostojanstveniki s posebnim vlakom z Dunaja v Beljak že ob osmih zjutraj. Slavnostni gostje s Kranjskega so se pripeljali v Beljak, odkoder je imel voziti otvoritelni

vlak, ob tričetrtna na deset, ob istem času so prispeli tjakaj tudi gostje iz Celovca. Deželni odbor kranjski je zastopal deželni odbornik Peter Grasselli, deželno vlado kranjsko pa vladni svetnik vitez pl. Laschan. S Kranjskega so bili nadalje še navzoči divizionar pl. Dillmann z zastopnikom orožništva, okrajni glavar radovljiški pl. Detela z okrajnim zdravnikom drjem. Jelovškom in državna poslanca dr. A. Ferjančič in dvorni svetnik Šuklje. Vobče se je državnih poslancev udeležilo otvoritve zelo malo števil. Opazili smo samo drja. Sylvestra, opata Baumgartnerja, Doberniga, drja. Lemischa in drja. Steinwenderja. Deželno vlado koroško je zastopal deželni predsednik baron Hein, deželni odbor pa deželni glavar grof Goß. Deželni poslanci koroški so bili skoro polnoštevilno zbrani, samo edini slovenski poslanec na Koroškem Fr. Grafenauer je izostal. Sploh je bilo opaziti, da se Slovenci demonstrativno niso udeležili slavnosti. Izmed koroških Slovencev smo videli samo tajnika „Družbe sv. Mohorja“ Rozmana z nekaterimi duhovniki, ki so bili gotovo iz Celovca. — Nova železniška proga je brez dvoma velike važnosti tudi za Beljak, a vendar je mesto ostalo vzpričo otvoritve te nove važne proge skoro povsem ravnodušno. Kolodvor je bil komaj da se reče dekoriran: na prečelu poslopja je bilo pritujenih po nekaj deželnih, cesarskih in mestnih zastav v posamnih grupah, po mestu je pa vihralo v vsem kakim 60 do 80 praporov, izmed katerih jih je bilo dobra tretjina vsenemških. Tudi raz zvonik mestne župne cerkve je vihrala mogočna frankfurtarica. Znana pivovarna Kernova, ki ima največ odjemalcev na Gorenjskem in ki se nahaja tik ob progi iz Trbiža, je razobesila izključno vsenemške zastave — menda zato, da bi gostje s Kranjskega vedeli, komu nosijo denar slovenski gorenjski gostilničarji!

Ob desetih je priredila železniška uprava gostom v kolodvorski restavraciji zajetek, ki se ga je udeležilo okoli 300 oseb. Ob poludnavajstih se je odpeljal otvoritelni vlak z beljaškega južnega kolodvora. Med tem se je zbralo na peronu in pri kolodvoru par sto ljudi in neko nemško pevsko društvo. Ko je vlak odhajal je bilo vse tiho, mrtvaško tiho, le semtertja se je slišal kak „heil“-klic samo pri Kernovi pivovarni so bili ti klici glasnejši, pač za to, ker to pivovarno skoro po pretežni večini vzdržujejo je koroski Slovenci in — Gorenjci!

Vsa nova proga teče izključno po slovenskem ozemlju. Čim zapusti vlak Beljaka, že se nahaja na slovenskih tleh. Železniška uprava je to morala upoštevati, da si ne rade volje, in odrediti, da so se napravili od Beljaka pa do Zihpolja pri Celovcu na vseh postajah dvojezični — nemško-slovenski napisi. Torej na Koroskem, ki je nazivljamo tužni naš Korotan, kjer že „na tleh leže“ da govorimo s Prešernom, slovenstva stebri stari, v domačih šegah utrjene postave“, imajo dvojezične napise po železniških postajah, na Štajerskem, kjer biva kompaktno pol milijona našega naroda, pa ne morejo izvojevati nemško-slovenskih napisov niti na pragoah državne železnice! Neverjetno, a resnično. Kdaj se bodo tudi tu zganili, da dosežejo to, kar jim gre po zakonu in po pravici?!

Da so tla, po katerih teče nova železnica, slovenska, morajo priznati celo najbolj zagrizeni koroški Nemci in nemčurji in neki odlični koroški Nemec, ki se je vozil v otvoriteltnem vlaku skupno s Slovenci, je to potrdil, ko je vlak drdral proti prvi postaji Bekštajnu z bolestinim vzvikom: „Jetzt kommen wir nach Russland!“ Prvič se je vstavlil vlak v Bekštajnu. Na pročelju in ob straneh je napravljen poleg nemškega „Finkenstein“ tudi slovenski napis Bekštajn v popolnoma enakih črkah! V Podnartu-Kropi na naši gojenjski progi pa trpe, da se pod ogromnim nemškim napisom „Podnart-Kropp“ pohlevno skrivajo slovenske ime Podnart.

kaj to trpite v rodni svoji občini? Kolodvor v Bekštajnu je bil dekoriran v cesarskih in deželnih zastavah, a prav skromno. Kdor se je udeležil otvoritve železniške proge Jesenice-Trst, je moral nehotе opaziti velik razloček med tu in tam. Tam krasno dekorirane, z zelenjem okičene postaje in povsodi množica praznično oblečenega ljudstva, tu vse revno in ubogo, a ljudstva nikjer. Gotovi krogi so se trudili, da bi predstavili koroško zemljo, kjer teče nova železnica, na umeten način kot nemško, za to se ljudstvo ni dalo izrabljati in je ostalo demonstrativno doma! Ali tega niso opazili gospodje, ki se jih tiče?

Ministra Derschatto je sprejel na kolodvoru bektajski občinski odbor z županom na čelu, učiteljstvo, požarna bramba in peštica ljudi. Pri sprejemu se je slišalo par pridruženih „heil“-klicev. Pri sv. Štefanu je ob dohodu na železniško progo visela črna zastava v znak žalosti in ogorčenja, da se tej vasi ni dovolila postaja. Tu so vlak prvič pozdravile slovenske belo-modro-rdeče zastave, ki so bile razobešene na zvoniku in na vaških hišah. In te slovenske zastave niso več zginitle doli do Podrožce, samo v Blačah je motila to harmonijo frankfurterica, ki je bila razobešena na tamkajšnji gostilni. To je silno jezilo in grizlo nemške fanatike, ki so se vozili z otvoritelnim vlakom, in bolešno, s pritajenim gnevom so vzviklali: „Schaut, allüberall panslawistische Fahnen“! Prvi živio-klici so nam v pozdrav zadoneli na uho pri sosedni vasi pri železniški čuvajnici št. 3. Bila so to zavedna koroška slovenska dekleta, ki so z glasnimi živio-klici pozdravljale vlak. Da bi bilo mnogo tako zavednih koroških slovenskih deklet! V Blačah ob Blaškem jezeru je vihralo polno slovenskih zastav, izredno velika slovenska trobojnica je pa plapolala na visokem drogu tik pri postaji. Sprejem tukaj je bil hladen, mrtev, kakor povsodi: Župan Gailer z občinskim odborom, učitelji in ognjegasci, vsega skupaj okoli 80 oseb, ljudstva pa nikjer. Pri sprejemu je bilo vse tiho, še heil ni nikdo klical, samo na blaškem otoku je semtertja počil kakšen strel iz topiča. Tudi na postaji Ledence ni bilo nič boljše. Postavil se je edino tamošnji nemškutarski župan Arneitz. Nad železniško progo je bil namreč napravljen slavolok z napisom: „Hoch dem Förderer der Karavankenbahn! Josi. Arneitz, Bürgermeister.“ Morda misli župan Arneitz, da bo dobil kado odklikovanje za ta slavolok, ker je ž njim tako junaško proslavil — ministra Derschatto!

Z Ledenic se vlak počasi pomiče proti zadnji postaji pred predorom na Jesenice proti Podrožici. Tuse odcepi proga proti Celovcu in vidi se ob njej veliki 76 m visoki železni most, ki je razpet preko globoke struge Rožce. Na postaji v Podrožici je bilo zbranega dokaj ljudstva. Ko se je vlak vstavlil, so zaorili tu močnejši živio-klici, da niso Nemci in nemčurji nič prav mogli priti do veljave s svojim heil. Na peronu so stali obdržastop št. jakobski, na čelu mu vrli narodni župan, g. Kobentar, št. jakobski ognjegasci in št. jakobsko slovensko pevsko društvo. Da bi Nemci paralelizirali slovenski nastop, so naročili nemško pevsko društvo iz — Vrbe ob Vrbskem jezeru in znane ga skladatelja slovenskega renegata Tomaža Koschata. To društvo je imelo pri sprejemu tudi glavno besedo. V pozdrav je zapelo pesem "Vom Karst bis an die Gletscherwand tönt deutsches Lied". Če je bila ta pesem umestna pri otvoritvi železnice, ne maramo raziskovati, a ne rekli bi nič, ako bi se vsaj le po pelo! Ministra Derschatto je tu v imenu dežele pozdrvil dež. glavar grof Goes. V svojem govoru je naglašal veliko važnost nove železnice, se zahvaljeval vladarju, vladi, državnim in deželnim poslancem, da se je omogočila zgradbo te železnice proge in končal z zagotovilom udanosti cesarju in njegovi vladarski hiši. Nemci zbrani okrog govornika so klicali "heil", na desni strani perona in na griču ob progi se pa grmeli glasni živio-klici. Nemški fanatiki so bili seveda vzpričo tega silno razjarjeni in ko je neki dostojanstvenik — seveda koroški — opazil, da kliče živio tudi posl. dr. Ferjančič in drugi poleg njega stoječi Slovenci, je škripaje z zobmi zagodrnjal "bubenhaftes Benehmen." Da, da, kdor tako govori, se obnaša — "bubenhaft!" Najbolj je Nemce jezil slavolok, postavljen na griču visavis kolodvoru: dva visoka mlaja, s katerih so vihrale velike slovenske zastave, sta bila spojena s približno 3 m dolgo in 1 m široko slovensko trobojnico, na kateri so bili z daleč vidljivimi črkami zapisani dr. Tomazovi verzi: "Da smo tudi mi Slovani, da slovenski je Koročan, narod naš dokazuje"

je imela v rokah slovenske zastavice. Nemške zagrizence je to tako silno bodlo, da je nekdo iz bližine znanega voditelja koroških kršš. socialcev Walcherja dal duška svojemu gnevu s psovkami "Windische" i. t. d. Slovenski slučajno se v istem kupeju navzoči gosti so moža krepko zavrnili, očitajoč mu netaktnost in nemiko, čes da Slovenci pri otvoritvi proge Trst-Jesenice niso nikogar žalili, še manj pa inzultirali. "Wir Wilde sind doch noch bessere Leute." Na pozdrav grofa Gošša je odgovoril minister Derschatta, ki je takisto v svojem govoru poudarjal veliki pomen nove železnice v gospodarskem in komercialnem oziru. Na to je krški škof dr. Kahn ob asistenci šest duhovnikov blagoslovil železnico in novo lokomotivo. Med ceremonijo je ubrano pelo št. jakobsko pevsko društvo, seveda — slovensko. Pred odhodom vlaka je minister ogovoril št. jakobskega župana Kobentarja. Nato se je vlak odpeljal proti Jesenicam. Vožnja skozi predor je trajala točno 12 minut. Ob izhodu iz predoru na Hrušici se je minister Derschatta dal fotografirati. Na Jesenicah je Derschatto pozdravil dež. glavar Oton pl. Detela. Otvoritelni vlak se je nato po kratkem odmoru vrnil skozi predor proti Celovcu, kjer sta priredila udeležencem pri otvoritelni slavnosti banket in večerjo dež. predsednik baron Hein in župan Neuner. — Omenimo še, da je železniški inšpektor Gamillschegg hotel dati z orožniki odstraniti slovenske zastave v Podrožici, a se je nazadnje zbal župana Kobentarja! Končaje poročilo, ne meremo, da bi ne naglašali, da so se koroški Slovenci pri otvoritvi nove železnice prav imenitno postavili in pokazali vsemu svetu, da gre na dan tudi slovenski Korotan!

V Ljubljani, 1. oktobra.

— **Zaupni shod „Narodne stranke za Štajersko“** se je vršil v nedeljo v Celju. O tem shodu se nam poroča: Česar so si štajerski rodoljubi že leta in leta želeli, kar je postalo zanje v zadnjih časih takorekoč splošna življenska potreba, se je uresničilo na tem shodu zaupnikov zastopajočih brez izjeme vse stanove iz celega Spodnjega Štajerja. Otvorilsi zborovanje je shod na predlog načelnika osnovalnega odbora g. Spindlerja izvolil predsednikom g. dr. Karbo, ki je v kratkih potezah obrazložil namen zborovanja in bodočega delovanja nove struje. Ko se je izvolil podpredsednikom g. nadučitelj Škoflek in zapisnikarjem gosp. učitelj Čulek, prečita predsednik došle brozjavne in pismene pozdrave iz Novega mesta, Brežic, Zidanega mosta, Trbovelj, Št. Lenarta v Slov. goricah, Središča itd. Med udeleženci, kojih smo našli nad sto, sta bila edina štajerska poslanca dr. Hrašovec in Vošnjak. K prvi točki dnevnega reda „Naš politični položaj in ustanovitve nove stranke“, se oglašil najprej g. Spindler, ki obrazloži predvsem dosedanje delovanje osnovalnega odbora in prečita od mnogoštevilnih dopisov došlih odboru in izrazujočih se za nujno potrebo nove stranke nekatere najznačilnejše, med katerimi je omeniti zlasti onega štajerskega duhovnika dr. Šanda. K točki se je oglasilo več govornikov, ki so vsi z raznih stališč povdarjali živo potrebo nove stranke oziroma sploh stranke, ker doslej o eksistenci kake stranke na Štajerskem ni mogoče govoriti. Obsojalo se je vsestransko pisanje „Domovine“ o novi struji in pa stopanje prvakov, ki niso hoteli niti dvorane „Narodnega doma“ zborovalcem prepustiti in ki se ne marajo izjaviti, ali dovolje, da se novi list tiska v „Zvezni tiskarni“ ali ne. Druga točka „Kaj hočemo?“ je obsegala program nove stranke. Debata je bila istotako živahna in se je vseskozi povdarjalo, da je v prvi vrsti zasledovati gospodarski položaj slovenskega štajerskega ljudstva. Organizatorična pravila, kakor jih je nasvetoval osnovalni odbor, so se sprejela kot okvir in se bodo o podrobnostih na ustanovnem shodu razpravljalo in sklepalo. Radi nazivanja nove stranke se je istotako vnela živahna debata, po kateri se je sklenilo, da se imenuje „Narodna stranka za štajersko“. Listu, ki začne v najkrajšem času kot tednik

glasilo napredne stranke bo de zastopal svobodomiselná načela držé se ne glede na levo in desno edinole stvari. Osebnosti in zlasti surovosti so izključene. Ko se je pri točki „Slnéajnosti“ popolnil osnóvalni odbor še z gg. dr. Kukovec, dr. Karba in dr. Serbec Janko, je predsednik ob 3/6. zborovanje ob splošnem navdušenju zaključil. Do ustanóvnega shoda priporočamo somišljenikom po vsem Slovenskem, da podpirajo v prvi vrsti „Narodni list“ duševno in tudi gmotno, kakor da sploh delujejo za rast in utrditev nove stranke, proti kateri bosta seveda ruvala štajerska klika in ožlindrani „Slovenec“.

— „Slovenec“ prihajajo klofute od vseh strani. S tem proti-slovenskim listom noben slovenski časopis nima nič usmiljenja zaradi njegove in njegovih voditeljev izdajalske politike. Tako je tudi s tržaškimi Slovenci prišel v oster konflikt zaradi zadnjega velikega manifestačnega shoda v Trstu, kjer se je obso-dila politika slovenskih klerikalnih poslancev in „Slovenske zveze“ „Slovenec“ je zapihal kot gad in napadel tržaške Slovence z mobom, ki so le vsled pritiska neke zunanje klike sklicali imenovani shod, da so pokazali svoje simpatije za koroške brate, ki so jih tako sramotno izdal slovenski klerikalci. „Slovenec“ odgo-varja „Edinost“ med drugim takole: Shod je sklenilo sklicati pol. društvo „Edinost“ iz lastne inicijative in več nego mesec dni poprej, ker je hotelo izraziti svoje simpatije Slo-vencem v tužnem Korotanu in pro-testirati proti krivicam volilnega na-črta. Pol. društvo „Edinost“ je ve-delo, da s tem ustreže obči želji tu-kajšnjih rojakov, kar je tudi shod sijajno dokazal. Na shodu smo pove-dali svoje želje, zahteve in svoja očit-anja. A tudi prej smo gledali volilne reforme storili svojo dolžnost. In da je bil volilni načrt, kakor ga je vlada predložila državnemu zboru, **dosti ugodnejši** za nas Slovence na Pr.-morskem, nego tisti, ki ga je Dr. Šusteršič izposloval s svojim „delom“ in s tistim razvpitim kompromisom, je v veliki meri pripisati ravno tistim advokatom, ki jih „Slovenec“ zasramuje. Tudi nismo poza-bili informirati (potom profesorja Spinčiča, ki se je res z vso vneto za nas zavzel) naših poslancev; in **edine** temu se je zopet zahvaliti, da se ni storila usodna pogrška, **ki jo je vprav forciiral** (ne vemo zakaj) **dr. Šusteršič**, da bi se me-stni okraj svetojakobski priključil okolici, s čimer bi se **nas spravilo ob edini slovenski tržaški mandat!** Kar se tiče ostrega tona našega ob-činstva na shodu, ima dr. Šusterši-čevo glasilo najmanj povoda za kako zgražanje. Če je smel dr. Šu-steršič na **slavnostnem** zborovanju **katoliškega** shoda premisljeno psovati nesrečne Korošce in jim žu-gati s palico samo zato, ker so se pritoževali radi svoje nesrečne usode: ne sme se čuditi, da je tudi na na-šem shodu proti tistim, ki so krivi na tej nesreči Korošcev, padla kaka grenka iz razburjene mase!“ Ker je „Slovenec“ trdil, da je bila na dnev-nem redu omenjenega shoda točka „Doli s Kranjci“, odgovarja „E-di-nost“: „Kar se tiče našega sovraštva do Kranjcev, ki bi imelo biti drugi moment našega shoda, bodi pove-dano našemu ljubeznjivemu tovarišu, da je bilo v Trstu bivajočih Kranj-cev mnogo na našem shodu in da niso bili nič manj ogorčeni proti „S. L. S.“, pod katero firmo „Slove-neo“ umeje prave Kranjce. Odkla-njamo z vso odločnostjo hinavskoper-fidni poskus, da bi se je Kranjce huj-skalo proti Tržačanom. Kar se tiče zaslug „S. L. S.“, ki je baje v enem tednu več storila za nas, nego vsi naši advokati in koncipientje v 20. letih, nam je jako žal, da teh v enem tednu v taki meri storjenih zaslug — ne poznamo. Gg. Šusteršič in tovariši so pač ponižni ljudje, ki skrivajo svoje „zasluge“, o katerih ni možno nič doznati. Naši odvetniki se sicer tudi ne bahajo s svojimi svetu znanimi deli, a smo vendar videli sad njihovega truda, ki ga je

splejten od strasti kakor je danes. Pozivljamo „Slovenca“ slovesno, naj nam enkrat pove, kaj nam je njegova stranka dobrega naklonila. Mi si pa pridružujemo povedati, kaj so storili slovenski odvetniki za narodno stvar v Trstu, ne da bi si mogli od svojega delovanja — kupovati stotisočake vredne grajščine, kakor jih morejo po žrtvovalni gospodje v „Slovenčevih“ stranki. V zaključku svoje notice hoče „Slovenec“ tudi nas (kakor Korošce) ugnati z grožnjami, češ, da bomo imeli trajno škodo radi onih mej-klicev, izgovorjenih posamično in v razburjenju. „Slovenec“ in njegova stranka se hočeta torej maščevati nad tržaškimi Slovenci. Torej takšno je njegovo rodoljubje, da se prelevlja v sovraštvo že ob kakem ostrem vzkluku proti posamičnikom njegove stranke. Niso nas pogubili Italijani in Nemci, borili smo se proti obojnim — znali se bomo boriti tudi proti „Slovencu“, ki hoče biti „im Bunde der dritte“ z našimi najljubejšimi sovražniki. Na take grožnje nam ne preostaja drugega, nego blagopokojnega patra Greuterja: fej te bodi!!

— **Ljudski shod na Rakovniku pri Medvodah** je bil sklican za večer popoldne, a ga je skrbno c. kr. glavarstvo prepovedalo, češ da se je bati izgrediv. Na dnevnem redu je bila „Osamosvojitev slovenskega kmeta na podlagi napredne gospodarske in politične organizacije“. Že dnevni red dokazuje, s kakim namenom se je sklical shod, da torej ni bilo namena, koga izzivati in delati kake izgrede. Glavarstvo je prepovedalo shod, ker se je balo, da bi sijajno uspel. Klerikalci smejo prirejati shode, koder hočejo, naprednjaki pa samo tam, kjer vlada upa, da bo shod razbit. To je znak novega kurza, ki je pod Schwarzem zavladal na Kranjskem in ki ga tako „spretno“ urednjuje krvavi okrajni glavar Cron.

— **„Ljubljansk zaupniki“**. V petek so govorili „Ljubljanski zaupniki“ klerikalne stranke. „Ljubljanski zaupniki“ so seveda samo možje, ki imajo med svojimi somišljeniki velik ugled in tehtno besedo in čijih mnenje je merodajno v javnosti, tako da lahko govore v imenu Ljubljane. In govorili so v imenu Ljubljane in izrekli so dr. Šusteršiču popolno zaupanje, da je izdal in prodal izvenkranjske Slovence in obsodili so dr. Tavčarja, ker se bori za izvenkranjske Slovence, kolikor le more posamičen poslanec. In ta sklep bo imponiral celi Ljubljani saj potrjuje „Slovenec“ sam, da je sklical zaupnike stari Gostinčar, predsedoval jim je znani prijatelj delavskih grošev Jeraj, pridigovala pa sta jim Lampe in Štefe. To so seveda možje, ki imajo v Ljubljani tako veljavo in tak ugled, da je njih mnenje merodajno. Dokler ima Šusteršič na svoji strani tako ugledne možje, kakor so Gostinčar in Štefe ter Jeraj in Lampe in dokler mu ostane zvesta Panga-netmatilda, se mu ni ničesar bati.

— **Anonimno pismo**. V klerikalnem dnevniku čitamo, da je dr. Šusteršič dobil anonimno pismo, v katerem se mu grozi s smrtjo, ker je izdal koroške Slovence. Šusteršič je dobil to pismo in je izročil Štefetu, da je prečita „Ljubljanskim zaupnikom“. Kdor pozna Šusteršiča, tisti ve, da je to velikanski švindal in prav nič drugega. Šusteršič je znan strahopetec. Vedno kliče policijo, da ga mora varovati, dasi mu ni še nihče ničesar storil. Ko bi bil tak strahopetnik res dobil anonimno grozilno pismo, bi bil prvi dan alarmiral policijo in državno pravdnitvo in kdo ve kake oblasti še vse. Šusteršič pa tega ni storil, nego je dal pismo Štefetu, da dela zanj reklamo. Kar vidimo jih v duhu župnike in kaplane, kako so v nedeljo pri obedu strahoma čitali o peterih koroških zarotnikih, ki so prisegli, da bodo Šusteršiča zaklali. Brez dvoma je to anonimno pismo izmišljeno in si ga je Šusteršič naročil, da bi s to zvijačo privezal klerikalce zopet na svojo osebo in se jim predstavil kot žrtev, ki je vsled svojega dela za katoliško stvar...

Ruskem so take „obsodbe na smrt“ kaj vsakdanjega, si je mislil Šusteršič, zakaj bi si torej ne pomagal na enak način.

— **Občinski svet ljubljanski** ima v torek, dne 2. oktobra ob petih popoldne sejo. Na dnevnem redu so naznanila predsedstva in poročila o prošnji Marije Čelešnikove za zemljiškopravni izbris neke mestne služnosti; o prošnji posestnika P. Lasnika radi dovolitve izpremembe regulacijskih črt pri njegovem posestvu v kat. občini Gradišče; o prizivu posestnika J. Andreja proti odloku mestnega magistrata glede naprave hodnika pred njegovo vilo v Knašjevih ulicah ob južni železnici; o prizivu posestnice Erne Zeschkove proti odloku mestnega magistrata glede naprave oken v požarnem zidu njene hiše na Rimski cesti; o oddaji dimnikarskih del v mestnih vojašnicah za l. 1907/9.; o prošnji stavbika Fr. Faleschinija za odobrenje parcelacijske izpremembe pri parcelah št. 186/2 in 84 kat. občine Poljansko predmestje; o delovanju „Prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva“ v II. četrtletju leta 1906; o prizivu „Zadruge ljubljanskih izvoščikov“ proti odredbi mestnega magistrata glede postavljanja voz k ponočnim vlakom na južni kolodvor; o prizivu dvajsetorice ljubljanskih gostilničarjev proti odredbi mestnega magistrata glede omejitve časa za sviranje avtomatov po gostilnah; o prošnji pomožne mestne otroške vrtarice Ane Gorupove za stalno nameščenje; o porabi dotacij na mestnih šolah v šolskem letu 1906/6.; o podelitvi cesar. Elizabetine ustanove za obiskovanje višjih ženskih obrtnih šol; o prošnji upravitelja hiše na Turjaškem trgu št. 8 za odpis pristojbine za večjo porabo vode; o prošnji hišnih posestnikov ob Kopaliških ulicah za položitev vodovodne cevi; o podaljšanju vodovoda na Karolinski zemlji od mitnice do izanskega mostu; o podaljšanju glavnih vodovodnih cevij do Galjevice pod Rakovnikom.

— **Frischauf — umirovljen**. Graški vseučiliški profesor dr. Frischauf je torej vendar umirovljen. Ministrstvo ga je penzioniralo samo zato, ker je pošten in pravičen mož; žrtvovan je bil hudobnosti, nečimernosti in osvetoželjnosti pangermanskih psevdoučenjakov. Štajerski državni poslanci se seveda niso — utegnili postaviti za pravico in se zavzeti za Frischaufa.

— **Odlikovanje in pohvala**. Artilerijski titularni ognjica Ferdinand Wolf v Ljubljani je dobil srebrni zaslužni križec s krono zaradi smrtonesnega delovanja pred zadnjo eksplozijo na ljubljanskem polju. Ker sta Wolfu pomagala, sta bila pohvaljena topničarja Ivan Moravi in Anton Kiki.

— **Iz politične službe**. Deželni vladni tajnik in vodja okrajnega glavarstva v Kamniku g. Ernst Schönbberger je imenovan za okrajnega glavarja v Kočevju. Vodja okrajnega glavarstva kamniškega je postal deželni vladni tajnik gospod Ivan Kresse.

— **Plemstvo je dobil** polkovnik in poveljnik deželnega žandarmerijskega poveljstva št. 12 v Ljubljani g. Rudolf Riedlinger.

— **Policajska vest**. Policijski koncipist Alojzij Gustin v Trstu je imenovan za policijskega komisarja v področju tržaškega policijskega ravnanjstva.

— **Šolska vest**. Severin Maier, dosedaj suplent v Trstu, je imenovan za pravega učitelja na gimnaziji v Ptuj.

— **Slovensko gledališče**. Iz gledališke pisarne: Jutri, v torek, se odpre sezona z Leoncavallovo opero „Glumači“ in Mascagnijevo opero „Cavalleria rusticana“. Pri tej priliki se predstavijo slov. publiki novi operni člani: g. tenorist Mihael pl. Rezunov, gđ. koloraturka Kamila Prochazkova in gđ. mezzosopranistka M. Reissova. Sodelujejo vsi solisti in ves operni zbor.

— **Sedanja Mahrova privatna trgovska šola** pač ne zadostuje našim potrebam, posebno ker je opaziti, da se domači za to šolo povsem sposobni učenci odpravljajo. Letos jih več niso sprejeli, dasi so dečki in starši pripravljeni, da ustrezajo vsem zahtevam. Želeti bi bilo torej nujno, da se namudoma osnuje poseben tr-

govski tečaj za učence slovenske narodnosti. Neveljavne zasluge bi si pridobila trgovska zbornica, ako bi se tega lotila, saj bi brezdvomno ta tečaj mesto rado gumno podpiralo, pa tudi deželni zbor bi se temu ne protivil. Iz takega tečaja bi se polagoma razvila popolna trgovska šola. — Soba bi se pač lahko dobila že letos, a ob letu imamo na razpolago vse prostore, kjer je sedaj II. državna gimnazija. Učitelji so tudi tu, kakor se je videlo, ko so imeli polati poseben trgovski tečaj za ljudske učitelje. Le dobre volje gotovih odločilnih mož bi bilo treba in ustrezno bode staršem, ki ne vedo kam dati svojih sinov, ker jih ne sprejme nemška Mahrova šola.

— **Ljubljana sedež armadnega voja**? Graški časopisi vzdržujejo vest, da se vojno ministstvo pogaja z ljubljansko mestno občino zaradi nastanitve vojnega poveljništva v Ljubljani. Prihodnjo spomlad se baje pomnože avstrijske mejne posadke ob italijanski meji ter se brambovski polk št. 27 premesti iz Ljubljane na Goricko. (Kaj pa dobi Ljubljana v veliko novo vojašnico?)

— **Koncert v hotelu Union**. Dosedanji ravnatelj hotela „Union“, restavrantier in kavarnar gosp. Anton Kamposch se je večeraj poslovil s koncertom, ki ga je priredil v dobrodelne namene. Koncert se je prav dobro obnesel in je udeležba pokazala, da si je g. Kamposch pridobil v Ljubljani mnogo simpatij. Program koncertu je bil bogat in skrbno odbran. Vojaška godba je izborno svirala. Med drugimi točkami so bile tudi tri skladbe ljubljanskega nadinženerja gosp. Neumayrja, katerega je občinstvo burno aklamiralo. Gospod Kamposch je vodil hotel ravno eno leto. Kar pisarijo klerikalni listi o vzrokih Kamposchevega odhoda, je vse zlagano. Gosp. Kamposch gre, ker je sprevidel, da je „Union“ zavojen in da mu ni več pomagati. Kar je bilo mogoče storiti, je gospod Kamposch vse storil, da bi ljudi privabil, ali izkazalo se je kmalu, da v Ljubljani ni klerikalnega občinstva, ki bi moglo obiskovati tako restavracijo, liberalno občinstvo pa so klerikalni kolovodje pregnali. Še za časa stavbe „Uniora“ smo opetovano svarili klerikalce, naj nikar ne puste, da bi „Union“ postal drug katoliški dom, sicer bo kmalu uničen. Ko so potem v ne še dograjeno hišo spravili razna klerikalna strankarska društva, smo jih zopet svarili, a zopet brez uspeha. Od prvega dneva je bil hotel „Union“ klerikalno stankarsko podjetje. Vsi klerikalni shodi so se tu vršili in zaman je bila vsaka pametna beseda. Občinstvo se je seveda sčasoma naveličalo obiskovati restavracijo in kavarno, ker noče biti nihče tako neumen, da bo s svojim denarjem vzdrževal klerikalcem poslopje za njih strankarske priredbe. Občinstvo je izostalo in tn to je napotilo gosp. Kamposcha, da zapusti podjetje in se vrne v Bolcan. G. Kamposch bi najbrže sploh ne bil nikdar prišel v Ljubljano, da ga niso klerikalci z zvijačami vjeli. Predstavljali so mu, kakor da so vse umijske delnice v rokah ljubljanskih meščanov in da bo torej meščanstvo že v lastnem interesu obiskovalo „Union“. Resnica pa je, da nimajo meščani skoro nič delnic, in da leži ogromna večina vseh delnic v podjetjih — Ljudske posojilnice in Vzemnega podpornega društva. Ko je g. Kamposch spoznal dejanski položaj, ko je videl, da klerikalci nimajo nič občinstva za tako podjetje, liberalno občinstvo pa se sistematično odganja, je odpovedal pogodbo in je večeraj nehal voditi „Union“. Zdaj bodo klerikalci vodili „Union“ v lastni režiji. No, ta bo lepa! Kot voditelja so vzeli nekega bivšega oficirja in na zadnje hotelirja v Celju g. Granegg. Mož je Nemec po rojstvu in mišljenju. V Celju so vrgli iz njegovega hotela vsakega, kdor je slovenski govoril, celo poslom je bilo prepovedano govoriti slovenski. G. Granegg bo imel kot vodja „Uniora“ mesečne plače 600 K in pa vse nakupovanje za tako plačilo bi bila družba „Union“ lahko dobila kakega domačina, a ga ni hotela, češ, da bo Nemec laglje privabil kaj gostov kakor pa Slovenec. Ker v „Unionu“ vsak komandira, kdor hoče in dela kar hoče, znamo kmalu doživeti kako novo presenečenje, dokler ne pride prej ali slej neizogibni polom.

— **Umrli** je večeraj v Kamniku gospa Marjeta Levec, stara 68 let. — V Ribnici je umrl g. Josip Zotter, posestnik in obč. odbornik, star 66 let.

— **Poroči se** gosp. Salberger, učitelj na Jesenicah, z gđ. Mrvo, učiteljico istotam.

— **Zdravilišče Opatija in njegova godba**. Piše se nam od tam: Odkar je zapustil mesto kapelnika te godbe g. Frisek, se sliki jako redkokdaj svirati kakšen slovenski komad. To se godi zato, ker je godbo in godce, kakor tudi kapelnika zdraviliška komisija prevzela čisto na svoj račun in pod svojo zapoved. Zdraviliška komisija bi pa morala, ako hoče biti pravičnari, narediti tako, da bi se ustreglo glede godbe tujcem, ki se nenemške narodnosti in ne le Nemcem, katerih je najmanj tu. Največ takse za godbo plačajo gostje nenemške narodnosti in v prvi vrsti Slovani. In kaj uživajo za ta denar? Nič in zopet nič. Zdraviliško komisijo bi opozorili na te kričeče razmere, da jih čimprej odpravi. Ako ne, bomo napeli druge strune.

— **Kap je zadela v Trstu** gospo Sofijo Sedlar. Bila je takoj mrtva.

— **Zastrupil se je** v Trstu 48-letni delavec Ivan Lenardič z amonijskovo solno kislino. O pravem času poklicani zdravnik mu je rešil življenje.

— **Ustrelil se je** v Pulju kanclist okr. sodišča Adalbert Burež v kopalšču civilne bolnice. Bil je na mestu mrtve. Zapustil je ženo in 4 majhne otroke.

— **G. kr. avstrijske državne železnice**. Z dnem 24. kimovcem 1906 izročila se je zadnja delna progajevne železnice Sudoměř-Salsko-Alt Paka s postajami; Lomnic ob P., Libun, Mladějov, Lbošovic-Kost, Sobotka ter postajališči-nakladišči: Plavšnic, Kyje, Čidlina, Knižnic Hrdonovi javemu prometu.

— **Zaključek deželne razstave v Zagrebu**. — Ta za Hrvaško častno uspela razstava, se je sinoči, v nedeljo, slovesno zaključila. Čeravno je bilo mnogo paviljonov že izpraznjenih, je posetilo večeraj izvanredno veliko obiskovalcev, tako, da se je ljudstva kar trlo, zlasti zvečer okoli godb. Zvečer so namreč svirale 4 godbe na raznih k-n-kih razstave. — Napovedana sijajna iluminacija v parku se je nekoliko ponesrečila, kar se pri rabi takih staroveških nagrobnih paviljončkov (lonči s svečkami), ne more drugega pričakovati. Pač skrajni čas, da si tudi moderni Zagreb omisli dobro električno luč! — Bolje je izpadla iluminacija katedralnih stolpov. — Tudi ognjemet (vatromet) je bil za tako slavno prenočilo in se je prepočasno vršil. — Posebno živahnost je vzbudila potujoča pevska družba z vojaško godbo na čelu ter mešanje korijandola. Zale Hrvatice so se pri tem dobro zabavale. Žal, da je vso zabavo pokvaril prežgodaj dež, ob devetih se je moralo vse razpršiti. Okoli 5 ure popoldne je obiskalo razstavo 250.000. obiskovalcev, neki gimnazijec, ki je dobil za to odločeno nagrado 200 K. Ob prihodu ga je pričakovala vojaška godba ter ga potem spremlja v razstavo. — Čez četrt milijona obiskovalcev v teku 1 meseca, je aa tako razstavo veliko. Število obiskovalcev bi se pomnožilo gotovo za 100.000, ko bi bila razstava otvorjena takoj v drugi polovici avgusta in ko bi sedaj ne nastopilo naenkrat tako mrzlo vreme. Odbor je baje sklenil prirediti čez deset let zopet enako razstavo.

— **Izpred okrajnega sodišča**. Trgovec Elbert je znan zaradi svoje velikanske prepotentnosti in zaradi svojega jezika. Skupil jo je že večkrat, kajti število njegovih obsodb zaradi žaljenja časti je prav lepo. Te dni je zopet stal pred kazenskim sodnikom, ker je na earinskem uradu žalil uradnike na res nečuten način. Obravnava se je preložila, da se zaslisijo nekatere priče.

— **Morilka Friderika Zeller** je prispela danes iz Ljubnega iz Ljubljano, od tu pa jo odpošljejo v Begunje, kjer jo že čaka njena sestra Mici. Kakor znano je bila Friderika zaradi roparskega umora neke Meyer obsojena na smrt, pozneje pa pomiloščena na 20letno ječo. Preden so jo poslali iz Ljubnega, je imela daljši razgovor z odvetnikom dr. Hofmoklom, ki je na njeno pismo, da mu ima zaupati nekaj zelo važnega, nalašč zato prišel z Dunaja. Izročila mu je pismene podatke, v katerih popisuje natančno pravega morilca. Dr. Hofmokel bo privatno zasledoval, ali je kaj na stvari resnice, ali verjame ji najbrže sam ne.

— **Narodna obrt**. Opozarjamo na inserat narodne tverke Josip Vidmar v Ljubljani. Ta tverka je odločno narodna in so njeni proizvodi velerenomirani. Bodi tverka topla priporočena.

— **Zamenjana** je bila snoči v „Unionu“ palica, katera boljša, s srebrnim držajem se dobi na osrednji policijski stražnici.

— **Oni gospod**, ki mu je bil snoči v hotelu „Union“ zamenjan povrtnik in klobuk, dobi oboje v vinski kleti „Uniora“, kamor naj prinese povrtnik in klobuk, ki ga je sam vzel.

— **Delavsko gibanje**. Večeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 10 Črnogorcev in 7 Dalmatincev. V Heb 35 Hrvatov, na Dunaj pa 90 Kočevarjev. — V soboto se je odpeljalo v Ameriko 9 Črnogorcev. Na Dunaj je prišlo 7 Hrvatov.

— **Izgubljene in najdene reči**. Postrežnica Katarina Hlebeševa je izgubila bankovec za 10 K. — Posestnice hči, Marija Perdanova, je izgu-

bila dve broži v vrednosti 6 K. — Orožniški postajevođa g. Anton Samec je izgubil alat za 20 K. — Neki gospod je izgubil črno pelerino, vredno 30 K. — Na južnem kolodvoru je bila izgubljena, oziroma najdena palica, star dežnik, klobuk, suknjič, ženska jopica in ženski predpasnik. — Na pošti je bil najden zavitek papirja.

— **Izkaz društvene posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“**. V službo se sprejmejo: 1 poslovodja, 2 knjigovodja, 2 kontorista, 8 pomočnikov mešane stroke, 3 pomočniki špecerijske stroke, 3 pomočniki železninske stroke, 4 pomočniki manufakturne stroke, 1 pomočnik galanterijske stroke, 1 prodajalka, 6 učenec. — Službe iščejo: 2 poslovodja, 2 knjigovodja, 1 kontorist, 13 pomočnikov mešane stroke, 4 pomočniki špecerijske stroke, 4 pomočniki manufakturne stroke, 2 prodajalki, 3 blagajničarke, 9 kontoristinj.

— **Corrigendum**. V sobotnem podlistku „Gabriele d'Annunzio“ naj se v stavku „In kako bo pozdravilo in podpiralo občinstvo to stremljenje naših gorenjih desetisoč?“ beseda „občinstvo“ črta. V stavku: „Njegova divja, strastna odlična natura se zrcali... čitaj mestlo odlična — erotična. Da se imenujejo „Odi navali“ — ode o morju in ne ode v morju, je jasno. K.

* **Najnovejše novice**. Aten-tat na Rothschilda. Londonska policija je baje prišla na sled ruskim revolucionarjem, ki so hoteli z bombo ubiti Rothschilda, ker je pomagal Rusiji najeti državno posojilo.

— **Nadvojvoda Karel Stefan** je bil v soboto pri turškem sultanu, ki je odlikoval z visokimi redovi njega, njegovo ženo, hčere in celo spremstvo.

— **Štrajk v dvorni operi**. V budapeštanski dvorni operi štrajka vse osebe ter zahteva zvišanje plač. Ravnateljstvo grozi, da z današnjim dnem zaključi opero.

— **Sodna afera v Inomostu**. Nadsodišče je sklenilo zavrniti zahtevo zagovornika morilke Rutthofer, naj bi se porotniki s sodniki vred odklonili. Danes se obravnava o morilki nadaljuje.

— **Nenavaden sprejem novega župnika**. Za Zohor pri Požunu je bil imenovan za župnika kaplan Kojszik. Župljani pa so ga sprejeli s koli ter ga smrtno pobili. Župnišče stražijo orožniki.

Telefonska in urbojavna poročila.

Dunaj 1. oktobra. „Montagsrevue“ poroča, da je bil ogrski minister grof Apponyi, ko se je mudil na mirovni konferenci v Londonu, v avdijenci pri kralju Edvardu, kateremu je v vzorni angleščini pojasnil zahteve Madžarov. Uspeh te avdijence je, da se kralj Edvard zavzema za madžarske aspiracije z naj ečjo vnmemo ter smatra uredničenje teh zahtev za zmago pravice na korist celi Evrope. O Apponyiju je kralj rekel, da je velik državnik in eden najmodrejših mož sedanje dobe.

Dunaj 1. oktobra. Znameniti kirurg, prof. Weinlechner, je v Brucku ob Muri, zadet od kapi, naglo umrl.

Praga 1. oktobra. Cesar pride najbrž 3. novembra v Prago.

Praga 1. oktobra. Nadvojvoda Karola Franca Jožefa, ki pride sem studirat, bodeta počevala dva češka in dva nemška profesorja.

Inomost 1. oktobra. Kazenski proces zaradi umora dež svetnika Rutthoferja bo danes končan. Porotnikom je stavljenih šest vprašanj.

Budimpešta 1. oktobra. Danes so pooblaščenca ogrske vlade odpotovali na Dunaj na nagodbene konference s pooblaščenca avstrijske vlade.

Sofija 1. oktobra. Vesti o krvavih bojih ob bolgarski meji so izmišljene.

Petrograd 1. oktobra. Vojno sodišče je obsodilo 19 pomorščakov na smrt; celo vrsto družih pa na krute kazni. Sodba postane veljavna čim jo potrdi kronstadski zapovednik general Adlerberg.

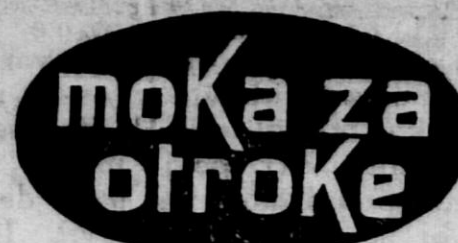
Pariz 1. oktobra. V Médanu so večeraj razkrili spomenik Emilu Zoli.

Otroci ob tem izredno uspevajo in ne trpe na motenju prebavljanja.

Se obnaša izvrstno ob bljuvanju, črevesnem kataru, driski itd.

Priporoča jo na tisoče domačih in inozemskih zdravnikov.

Najboljše živilo za zdrave in na želodcu bolne otroke.

Naprodaj po lekarnah in drogerijah.

Tvornica diet. živil R. KUFKE, Dunaj I., in Bergerdorf-Hamburg.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“

Uradni kurzi dun. borze 1. oktobra 1906.

Maloobsejni papirji	Denar	Blago
4% majska renta	98 85	99 05
4% srebrna renta	100 05	100 25
4% avstr. krona renta	99 10	99 30
4% zlata	116 55	116 75
4% ogrska krona renta	94 10	95 10
4% zlata	112 45	112 65
4% posojilo dež. Kranjske	98 60	99 60
4% posojilo mesta Spiljet	100 50	101 50
4% bos.-here. železniško	99 30	100 30
4% posojilo 1902	100 05	101 05
4% češka dež. banka k. o.	99 25	99 75
4% z. o.	98 85	99 35
4% zast. pisma gal. dež.	100 10	101 10
4% hipotečne banke	105 —	106 —
4% pešt. kom. k. o. s	100 20	106 70
4% zast. pisma luner.	100 —	100 30
4% zast. pisma ogr. centr.	100 —	100 30
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100 —	101 —
4% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	100 —	101 —
4% obl. češke ind. banke	99 90	100 —
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99 50	100 —
4% prior. dolenskih želez.	317 50	319 50
4% prior. juž. žel. kup. 1/2%	100 —	100 80
4% avstr. pos. za žel. p. o.	215 —	220 —
Srečke	275 —	277 —
Srečke od l. 1860 1/2%	153 50	155 50
od l. 1864	281 —	289 —
iziske	288 —	295 —
zem. kred. I. emisije	258 —	266 50
II.	97 —	105 80
ogrsko hip. banke	161 45	162 45
srbske a. frs. 100 —	21 70	23 70
turške	453 —	464 —
Basilijske srečke	78 —	83 —
Kreditne	85 —	92 —
Inomoške	55 —	62 —
Krakovske	48 —	50 —
Ljubljanske	28 75	30 25
Avstr. rdeč. križa	55 —	60 —
Ogr.	70 —	76 —
Rudolfove	16 85	161 85
Salcburške		
Dunajske kom.		
Delnice		
Južne železnice	184 35	185 35
Državne železnice	676 75	677 75
Avstr.-ogrsko bančne deln.	1776 —	1787 —
Avstr. kreditne banke	671 90	672 90
Ogrske	814 —	815 —
Zivnostenske	242 —	242 50
Premogokop v Mostu (Brüx)	721 —	725 —
Alpinske montan	6 9 25	610 25
Praške žel. ind. dr.	2815 —	2825 —
Rima-Muranyi	579 50	580 50
Trboveljske prem. družbe	290 —	298 —
Avstr. orožne tovr. družbe	580 —	584 —
Češke sladkorne družbe	158 —	162 —
Valute		
C. kr. cekin	11 35	11 39
20 franki	19 10	19 12
20 marke	23 48	23 56
Sovereigns	23 98	24 06
Marke	117 42	117 62
Laški bankovci	95 40	95 60
Rubli	252 75	253 75
Dolarji	4 84	5 —

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 1. oktobra 1906.

Termin.

Avstr. kreditne banke	671 90	672 90
Ogrske	814	815
Zivnostenske	242	242 50
Premogopok v Mostu (Brüx)	721	725
Alpinske montan	6 9 25	610 25
Praške žel. ind. dr.	2815	2825
Rima-Murányi	579 50	580 50
Trboveljske prem. družbe	293	298
Avstr. orožne tovr. družbe	580	584
Česke sladkorne družbe	158	162
Valute.		
C. kr. cekin	11 35	11 39
20 franki	19 10	19 12
20 marke	23 48	23 56
Sovereigns	23 98	24 06
Marke	117 42	117 62
Laški bankovci	95 40	95 60
Rubiji	252 75	253 75
Dolarji	4 84	5

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 063. Srednji srčni tlak 756.0 mm

Dne 1. oktobra 1960.					
Termin.					
Pšenica	za oktober	.	.	za 50 kg K	7-14
Rž	oktober	.	.	50 "	6-23
Koruz	maj 1967	.	.	50 "	5-03
Oves	oktober	.	.	50 "	6-93
Efektiv.					
5 vin višje.					

Srednja predvečerja in včerašnja temperatura: 8 3° in 8 4°; norm.: 13 0° in 12 9°.

Mokrina v 24 urah 0 0 in 3 7 mm mm.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Ekvivalent.

5 vin višje.

Knjigovodja

vajen v prvi vrsti nemške korespondence išče se za lesno industrijo. Službo je nastopiti takoj. 3645-1

Ponudbe na odvetniške pisarne v Ljubljani, Kongresni trg št. 15.

Otroški voziček

lep in različen

starejše pohištvo

se takoj proda. Divišovský, vojašnica 27. poh. polka, vrata 30-31. 3535

knjigovodstvu

v nemškem jeziku in korespondenci. Cenjene ponudbe do 15. oktobra pod N. S. 12., poste rest v Ljubljani.

Večji hotel

išče upraviteljico za oddajanje sob v najem. Zahteva se poznanje hrvaškega odnosno slovenskega in nemškega jezika. Pogoji povolni. Ponudbe z referencijami naj se pošiljajo na upravitelstvo „Slovenskega Naroda.“ 3338-1

Davorin Rovšek

fotograf v Ljubljani

priporoča slav. občinstvu iz mesta in z dežele svoj

fotografski zavod

v Kolodvorskih ulicah št. 32

ter naznanja obnem, da opusti svojo filijalko v Wolfvovih ulicah s 1. oktobrom t. l.

P. n. občinstvu si dovoljujem ob tej priliki zahvaliti za dosedanje naklonjenost ter zagotavljam, da bom slavno isto v svojem glavnem zavodu tem skrbneje postregel, ker mi bo potemtakem omogočeno, vse delo nadzirati

Za najsolidnejšo in umetniško izvršbo, kakor tudi za točno postrežbo se jamči. 3544-1

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:	11 15 predpoldne.	Osební vlak iz: Gorice c. kr. dr. žel., Trbiža, Celovca, Linca, Prage, Dunaja zahodni kolodvor.
7 10 zjutraj.	2 32 popoldne.	Osební vlak iz: Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
7 17 zjutraj.	4 30 popoldne.	Osební vlak iz: Selčala, Celovca, Inomosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. dr. žel., Trsta c. kr. dr. žel.
11 30 predpoldne.	8 35 zvečer.	Osební vlak iz: Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
1 05 popoldne.	8 45 zvečer.	Osební vlak iz: Prage, Linca, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. dr. žel., Trsta c. kr. dr. žel.
4 00 popoldne.	11 34 ponoči.	Osební vlak iz: Pontablja, Trbiža, Trsta c. kr. d. žel., Gorice c. kr. d. žel.
7 08 zvečer.	Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:	8 28 zjutraj. Mešani vlak v: Kamnik.
7 35 zvečer.	2 05 popoldne.	Mešani vlak v: Kamnik.
10 23 ponoči.	7 10 zvečer.	Mešani vlak v: Kamnik.
2 09 zjutraj.	10 45 ponoči.	Mešani vlak v: Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)
8 44 zjutraj.	Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:	6 49 zjutraj. Mešani vlak iz: Kamnika.
	6 49 zjutraj.	Mešani vlak iz: Kamnika.
	10 59 predpoldne.	Mešani vlak iz: Kamnika.
	6 10 zvečer.	Mešani vlak iz: Kamnika.
	9 55 ponoči.	Mešani vlak iz: Kamnika. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Pozor!

50 odstotkov ceneje kot doslej prodajam radi preselitve obrta svojo veliko zalogo

Pozor!

nagrobnihi spomenikov

iz vseh vrst marmorja, izdelanih po lastnem modelu, za katerih trpežnost morem popolnoma jamčiti. — Slavnemu p. n. občinstvu in prečastiti duhovščini v Ljubljani in okolici priporočam dalje svojo veliko zalogo

nagrobnihi okvirov

50 odstot. ceneje kot doslej. Z odlič. spoštovanjem Ignacij Čamernek kamn. mojster Komenskega ulica 26.

3456 3

trg. pomočnika

v železnini izurjenega takoj sprejme Anton Dittrich, trgovec v Postojni. 3 37-1

Učenca

poštenih staršev sprejme takoj trgovina z mešaním blagom. Stanovanje in hrana prosto. Alojzij Jerančič, Ljubljana. 3540-1

Pozor!

V najem ali na račun

večja gostilna

in prodajalna

na Gorenjskem v jako lepem kraju in blizu železniške postaje.

Naslov pove upravitelstvo „Slov. Naroda.“ 3539-1

Kavarna

„LEON“

v Ljubljani, na Starem trgu 30

vsak torek, četrtek, soboto in nedeljo

vsó noč odprta.

Z odličnim spoštovanjem

Leo in Fani Pogačnik. 3455 2

gralcem na citre pošilja zastoj 5 pr. za citre in katalog Neukirchner, Göttingen na Češkem. 3536-1

Sprejme se takoj primerna

kuharica

za malo gospodinjstvo.

Ponudbe sprejema Peter Sitar

Jesenice, Gorenjsko. 3515-1

Zatekel

se je 8 mesecev star pes bernardinec samec, rumene barve, že precej veliki.

Odda naj se proti nagradi v vrednosti umetnih kamnov, Unterhuber na Dunajski cesti 73. 3541-1

Lepa stanovanja

v novih hišah na Selu

tik glavne ceste z 1, 2 ali 3 sobami, kuhinjo in drugimi pripadki se takoj oddajo po zelo nizki ceni.

Več se poizve v Ljubljani, Am. brožev trg št. 7, pritl. 3515-1

K 20

nagrade dam dotičniku, ki izve za osebo, katera je zadnje dni moje, na hišnih vogalih pribite reklamne tablice z napisom

„Angleško skladišče oblek“

O. BERNATOVIČ

„Englisches Kleidermagazin“

in s fotografijo moje trgovine, odtrgala in odstranila. 3542-1

O. Bernatovič.

Josip Vidmar

izdelovalec dežnikov in solčnikov

naznanja slav. občinstvu da otvori dne 1. oktobra t. l. svojo

glavno prodajalno dežnikov in solčnikov

Pred škofijo št. 19,

obdrži pa svoji dosedanjí prodajalni Starem trgu št. 4 in v Prešernove ulice št. 4 kot podružnici. Nahaja se v zalogi vedno

najnovejše v to stroko spadajoče blago.

Preobleke in popravila točno in ceno.

3234-1

Samo 50 vinarjev

stane 1 kilo

olja proti prahu

priznana najboljše vrste pri

Adolfu Hauptmann

tovarna oljnatih barv, firnežev in stekl. kleja

v Ljubljani. 3258-4

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prireditel, komunalnih obilgaci, srečk, dolnic, valut, novov in devin.

Promete izdaja k vsakomu šrebanju.

Akcijski kapital K 2.000.000.—

Zastojne in likvidne

likvidne vrednostne papirje in

zastojne vrednostne papirje in

zastojne vrednostne papirje in

zastojne vrednostne papirje in

zastojne vrednostne papirje in

Rezervni zaklad K 200.000.—

likvidne vrednostne papirje

likvidne vrednostne papirje